

Z. Br.

"Języki Afryki", Rajmund Ohly, Warszawa 1974 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 19/4, 768

1974

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W dwóch następnych rozdziałach teżę części III są szkice poświęcone sześciu językoznawcom do dziś pracującym.

Z. Br.

Rajmund Ohly: *Języki Afryki*. Warszawa 1974 Państwowe Wydawnictwo Naukowe ss. 203.

Część III książki (s. 127—183) omawia próby klasyfikacyjnego ujęcia języków Afryki, m.in. w połączeniu z problemami etnogenezy, stanowi więc rys historyczny tego zagadnienia, poczynając od pierwszej genetycznej klasyfikacji F. Müllera z lat 1867—1887 (omawiając tę klasyfikację R. Ohly dał też przegląd wcześniejszych językowych studiów afrykanistycznych oraz wydane drukiem gramatyki i słowniki niektórych języków Afryki), poprzez klasyfikację C. R. Lepsius (1880 r.), C. Meinhofa (1899 r.), D. Westermanna (1911 r.), A. Werner (1915 r.) i innych — aż po najnowsze badania z lat sześćdziesiątych. W światowej historii tych badań ważne miejsce zajmują studia naszego afrykanisty, prof. R. Stopy, jednego z najwybitniejszych badaczy zjawiska fonetycznego zwanego mlaskami (tu przede wszystkim jest praca *Die Schnalze, ihre Natur, Entwicklung und Ursprung*, wydana w 1935 r. przez PAU), i klasyfikacja naszego językoznawcy ogólnego, przedwcześnie zmarłego w 1966 r. prof. T. Milewskiego.

Ze względu na dużą liczbę nazwisk uczonych w książce Ohly'ego (nie tylko zresztą w części III) — książce tej przydałby się indeks nazwisk (którego tu brak).

Z. Br.